

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/83/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124254584
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:6124254584.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Urbanovej a členov senátu Mgr. Andreja Kekelyho a JUDr. Renáty Krajčiovej, v právnej veci žalobcu: SetCar sk, a.s., so sídlom Ulica priemyselá 10, 038 52 Sučany, IČO: 50 387 189, zastúpeného spoločnosťou: Advokátska kancelária JUDr. Tomáš Zboja, advokát s.r.o., so sídlom Kuzmányho 4, 036 01 Martin, IČO: 55 732 453, proti žalovanému: KOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, o zaplatenie sumy 699,96 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 5C/45/2024-103 zo dňa 1. augusta 2024, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Martin č. k. 5C/45/2024-103 zo dňa 1. augusta 2024 potvrdzuje.

Žalobcovi priznáva proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 699,96 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 699,96 eur od 08.09.2023 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.). O trovách konania rozhodol tak, že žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na ich náhradu v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným rozhodnutím po právoplatnosti rozsudku (výrok II.).

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že nárok žalobcu uplatňovaný v prejednávanej veci sa odvíja od ust. § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej aj „zákon č. 381/2001 Z. z.“ alebo „zákon o PZP“), ako aj ust. § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Medzi stranami bolo nesporné, že dňa 23.06.2023 došlo v Martine ku škodovej udalosti na motorovom vozidle A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXXX/XX, XXX XX D., zn. Škoda Superb, EČV: D. XXX E.. Škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla zn. SEAT ALTEA, EČV: F. XXX G., poisteného u žalovaného. Poškodený si počas trvania opravy jeho vlastného vozidla, ktoré poškodil poistenec žalovaného, prenajal od žalobcu náhradné motorové vozidlo zn. Volkswagen Passat Variant EČV: D. XXX E. v rozsahu 19 dní, a to v období od 10.07.2023 do 28.07.2023. Po skončení doby nájmu prenajíateľ vystavil nájomcovi faktúru č. 230460 zo dňa 28.07.2023, splatnú dňa 11.08.2023, za prenájom náhradného vozidla v trvaní 19 dní s dohodnutým denným nájomným 70,00 eur s DPH/deň. Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 28.07.2023 poškodený ako postupca postúpil na žalobcu ako postupníka za odplatu svoju peňažnú pohľadávku voči žalovanému vo výške 1.329,92 eur s DPH z titulu poistného plnenia, ktorá odplata zodpovedá výške sumy vyfakturovanej faktúrou č. 230460 zo dňa 28.07.2023. V zmysle tejto zmluvy vzájomné nároky, a to úhrada odplaty za postúpenie pohľadávky a úhrada nájomného za náhradné vozidlo sa podpisom zmluvy započítali s tým, že žalobca si bude pohľadávku vymáhať vo vlastnom mene

a na vlastný účet. Poškodený oznámil žalovanému postúpenie pohľadávky listom zo dňa 28.07.2023. Následne si žalobca uplatnil u žalovaného náhradu škody z postúpenej pohľadávky, ktorá škodová udalosť bola evidovaná u žalovaného pod č. 9534138216. Listom zo dňa 24.08.2023, označeným ako „Oznámenie o poistnom plnení“, žalovaný oznámil žalobcovi, že mu poskytne poistné plnenie vo výške 629,96 eur za prenájom náhradného vozidla, ktoré predstavuje priznanie poistného plnenia, krátené o sumu 699,96 eur, keďže len v uvedenom rozsahu žalovaný považoval nájom náhradného vozidla za účelný a nevyhnutný. Tvrdil, že nájomné vo výške 629,96 eur predstavuje priznanie poistného plnenia len za 9 dní, zahŕňa čas na opravu vozidla zohľadňujúci technické postupy udávané výrobcom, čas na objednanie náhradných dielov, čas potrebný na presun vozidla medzi jednotlivými pracoviskami, ako aj čas súvisiaci s prestojmi zo strany poisťovne. Následne žalovaný priznané poistné plnenie vo výške 629,96 eur poukázal na bankový účet žalobcu.

3. Pri rozhodovaní tohto sporu okresný súd vychádzal z ust. § 524, § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ako aj ust. § 4 ods. 1 a 2 písm. b), § 11 ods. 6, 7 a 8 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla.

4. Na základe vykonaného dokazovania súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca v tomto spore riadne preukázal dôvodnosť a opodstatnenosť svojho nároku a primeranosť dĺžky nájmu od 10.07.2023 do 28.07.2023. Uviedol, že žalovaný čiastočne plnil žalobcovi, keď mu priznal poistné plnenie celkom vo výške 629,96 eur vrátane DPH za 9 dní nájmu. Žalovaný v rámci svojej procesnej obrany namietal len dĺžku prenájmu náhradného vozidla. Poškodený mal náhradné vozidlo prenajaté od 10.07.2023 do 28.07.2023 (19 dní). Žalobca poškodenému vyfakturoval prenájom náhradného vozidla vo výške 329,92 eur s DPH. Oznámením o poistnom plnení zo dňa 24.08.2023 žalovaný oznámil žalobcovi, že dňa 23.08.2023 ukončil šetrenie poistnej udalosti a priznal poistné plnenie vo výške 629,96 eur. Vo zvyšnej časti poistné plnenie žalovaný žalobcovi nepriznal argumentujúc neprimeranými nákladmi na náhradné vozidlo (10 dní x 69,996 eur, čo predstavuje sumu 699,96 eur, ktoré predstavuje žalobou uplatnený nárok). V deň ukončenia prác na poškodenom motorovom vozidle autoservis vystavil faktúru, ktorú automaticky odosiela do príslušnej poisťovne, ktorá je z PZP vinníka nehody a táto má povinnosť faktúru zaplatiť. V prípade, ak je poisťovňa zmluvným partnerom autoservisu, ako náhrada úhrady faktúry sa využíva tzv. krycí list, vystavený príslušnou poisťovňou, ktorý doručuje autoservisu a ten potom vydá poškodenému opravené motorové vozidlo bezodkladne po doručení krycieho listu. Poisťovňa vystavila krycí list dňa 28.07.2023 a na jeho základe uhradila autoservisu dňa 28.07.2023 na základe vyššie uvedenej faktúry OF2320 301965 sumu za opravu poškodeného vozidla. Následne bolo opravené vozidlo dňa 28.07.2023 odovzdané poškodenému. Sporným v konaní je rozdiel medzi fakturovaným nájomným a poskytnutým poistným plnením za dobu 10 dní, čo zodpovedá sume 699,96 eur. Pri posudzovaní účelnosti a dôvodnosti nákladov aj z hľadiska ich časového rozsahu je potrebné zohľadniť predovšetkým okolnosť skutočného obmedzenia poškodeného v možnosti užívať vlastné motorové vozidlo v dôsledku vzniknutej dopravnej nehody, ktorá vznikla zavineným konaním poisteného u žalovaného. Z predložených listinných dôkazov nebolo v priebehu sporu preukázané, že by poškodený mal akúkoľvek možnosť ovplyvniť začiatok a trvanie vykonávania opravárenských prác na poškodenom motorovom vozidle alebo začiatok a trvanie, alebo možnosť prevzatia opraveného motorového vozidla skôr ako 28.07.2023. Prvoinštančný súd zhodne ako v rozhodnutí Okresného súdu Martin sp.zn. 11C/17/2024 zo dňa 16.04.2024 konštatoval, že podľa jeho názoru žalovaný v tomto spore nepreukázal, že by dĺžka opravy poškodeného motorového vozidla trvala neprimerane dlho. Odborné vyjadrenie znalca bolo totiž vypracované len na základe podkladov, ktoré mu poskytol žalovaný, a teda nezohľadňuje iné okolnosti ako priebeh opravy, pracovnú vyťaženosť servisu, vyťaženosť pracovných nástrojov a podobne, ktoré mali objektívny vplyv na trvanie opravy vozidla v servise a sú nevyhnutné pre posudzovanie toho, či bola dĺžka opravy skutočne neprimeraná. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na Nález Ústavného súdu SR č. k. III.ÚS 602/2022-34 zo dňa 16.02.2023, v zmysle ktorého v prípade čiastočnej škody (teda sa nejedná o totálnu škodu na motorovom vozidle, v dôsledku ktorej sa nebude dať motorové vozidlo ďalej vôbec používať) účelnosť nákladov spojených s užívaním náhradného vozidla zaniká momentom, keď došlo k ukončeniu opravy havarovaného vozidla de facto vtedy, keď sa opravené vozidlo dostane do dispozičnej sféry poškodeného na ďalšie používanie. Preto ani odborné vyjadrenie znalkyne H. E. I. č. 13/2024 zo dňa 27.06.2024 nemohlo nič zmeniť na názore súdu prvej inštancie o dôvodnosti a účelnosti nájmu náhradného motorového vozidla, ktorá za primeranú dĺžku opravy vozidla poškodeného stanovila 8 pracovných dní. Znalkyňa prihliadla pritom na reálnu dĺžku samotnej opravy 11 hodín, t. j. cca 1,375 pracovného dňa, keď dĺžka stanovenej opravy obsahuje uvedený čas aj s výraznou časovou rezervou. Stanovený čas 8 pracovných dní však počítá len s využitím jedného pracovníka autoopravovne na všetky úkony súvisiace s opravou vozidla. Viaceré

úkony je ale možné vykonávať v jednom čase viacerými pracovníkmi servisu samostatne a nezávisle od seba, čím by sa mohol uvedený časový rozsah opravy (8 pracovných dní) skrátiť na 7 pracovných dní, čo predstavuje 9 kalendárnych dní.

5. O trovách konania rozhodol okresný súd podľa § 255 ods. 1 s použitím § 262 ods. 1 a 2 CSP tak, že žalobcovi, ktorý bol v tomto spore v celom rozsahu úspešný, priznal nárok na ich náhradu voči neúspešnému žalovanému v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, v lehote 60 dní samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

6. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný, ktorý sa domáhal, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zmenil tak, že žalobu žalobcu zamietne, a súčasne prizná žalovanému nárok na náhradu prvoinstančného i odvolacieho konania; alternatívne navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

7. Podľa názoru odvolateľa súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci [§ 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP].

8. Zotrvál na svojej argumentácii prezentovanej v rámci procesnej obrany v konaní na súde prvej inštancie. Naďalej namietal neprimerane dlhú dobu prenájmu náhradného vozidla, teda dobu, pokiaľ sa poškodené motorové vozidlo nachádzalo v servise. Uviedol, že pokiaľ súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí konštatoval, že v konaní nebolo preukázané, že poškodený mohol ovplyvniť dĺžku opravy poškodeného vozidla, táto skutočnosť nebola predmetom dokazovania. V dôsledku toho je zrejmé, že v konaní nebolo preukázané ani to, že poškodený túto dĺžku ovplyvniť nemohol. Predmetná skutočnosť bola v konaní žalobcom iba tvrdená bez toho, aby toto tvrdenie bolo preukázané relevantným dôkazom. Súd prvej inštancie teda tomuto tvrdeniu žalobcu uveril bez akejkoľvek opory vo vykonanom dokazovaní. Navyše, samotný poškodený, ktorý je osobou odlišnou od žalobcu, nebol v konaní k predmetnej otázke vôbec vypočutý a ani sa k nej nevyjadril. Poškodený si sám vybral konkrétny autoservis pre opravu svojho poškodeného motorového vozidla, s ktorým uzatvoril ústnu zmluvu, ktorej obsah súd prvej inštancie v konaní vôbec neskúmal. Preto, ak konajúci súd dospel k záveru, že poškodený nemohol ovplyvniť dĺžku opravy svojho vozidla, takýto záver nemá podklad vo vykonanom dokazovaní. Naproti tomu žalovaný všetky svoje tvrdenia v tomto spore preukázal, no súd prvej inštancie sa ním predloženými dôkazmi vôbec nezaoberal. Žalovaný v konaní označil ako dôkaz samotnú faktúru autoservisu GALIMEX s.r.o. predloženú žalobcom, z ktorej vyplýva, že pracovné úkony nutné na opravu poškodení trvali 11 hodín čistého času, čo je cca 1,5 pracovného dňa. Rovnaké skutočnosti zhodne potvrdil i ďalší listinný dôkaz – Kalkuláciu opravy č. 9571769826 zo dňa 24.07.2023, ktorá bola vyhotovená v certifikovanom programe AUDATEX a ktorá pri nákladoch na prácu počítala so 110 časovými jednotkami, keď 1 h = 10 časových jednotiek, čo zhodne s faktúrou autoservisu zodpovedá 11 hodinám čistého pracovného času. Aj z predloženého odborného vyjadrenia č. 13/2024 znalkyne H. E. I. zo dňa 27.06.2024 vyplynulo, že vozidlo poškodeného bolo aj po škodovej udalosti plne pojazdné. Znalkyňa dospela k záveru, že samotnú opravu poškodeného vozidla bolo možné za ideálnych podmienok zrealizovať za 11 hodín čistého času, t. j. cca za 1,375 pracovného dňa, čo zodpovedá aj faktúre vystavenej autoservisom. Považovala však za potrebné prihliadnúť na primeranú časovú rezervu, a teda z technického hľadiska uvažovala s primeraným časovým rozsahom opravy vozidla v úrovni cca 7 pracovných dní, t. j. 9 kalendárnych dní. Pokiaľ žalobca poukazoval na to, že toto odborné vyjadrenie nezohľadňovalo žiadne špecifické okolnosti, ktoré sa v autoservise mohli počas opravy vyskytnúť (pracovná vyťaženosť, chorobnosť zamestnancov a podobne), odvolateľ zdôraznil, že opätovne išlo iba o hypotetické tvrdenia žalobcu bez toho, aby ich nielen preukázal, ale vôbec konkretizoval, k akým špecifickým okolnostiam malo v danom prípade opravy poškodeného vozidla dôjsť. Podľa názoru odvolateľa žalobca v konaní nepreukázal, že poškodený nemohol ovplyvniť dĺžku trvania opravy jeho poškodeného vozidla s dôrazom na skutočnosť, že práve poškodený mal s autoservisom uzatvorenú zmluvu o oprave vozidla a nepreukázal ani existenciu žiadnych konkrétnych špecifických okolností, ktoré v rozpore so závermi znalkyne mohli mať vplyv na dĺžku trvania opravy. Súd prvej inštancie preto pochybil, keď takéto nepreukázané tvrdenia žalobcu vzal za podklad svojho rozhodnutia. Odborné vyjadrenie znalkyne, predložené žalovanou, obsahovalo aj doložku v zmysle ust. § 209 ods. 2 CSP. V prípade, že sa súd pri hodnotení výsledkov konania odchýli od výsledku dôkazu znalcom, musí svoj postup presvedčivo odôvodniť (R 4/1969). Súd nemôže skúmať vecnú správnosť odborných názorov znalca, pretože sudcovia na to nemajú odborné znalosti, alebo ich nemajú v takej miere, aby toto preskúmanie mohli zodpovedne urobiť. To však neznamená, že súd je viazaný znaleckým posudkom, že ho musí bez ďalšieho prevziať. Pokiaľ má súd pochybnosti o vecnej správnosti znaleckého

posudku, nemôže ho nahradiť vlastným názorom, ale musí znalcovi uložiť, aby podal vysvetlenie, posudok doplnil, alebo inak odstránil jeho nedostatky, prípadne aby vypracoval nový posudok, alebo musí ustanoviť iného znalca, aby vec znovu posúdil a vyjadril sa aj k správnosti už podaného posudku (R 1/1981). Napokon v zmysle judikátu R 7/92 z hľadiska rozsahu náhrady škody je potrebné zvažovať, či a v akom rozsahu bolo vypožičanie vozidla za úplatu s ohľadom na okolnosti konkrétneho prípadu skutočne nutný dôsledkom danej poistnej udalosti. Jej skutočným následkom pritom môžu byť náklady len v tom rozsahu, v akom boli vynaložené správne a účelne na vypožičanie náhradného vozidla zodpovedajúceho vozidlu poškodeného. Podľa názoru odvolateľa sa okresný súd s otázkou účelnosti a nevyhnutnosti prenájmu náhradného vozidla vysporiadal iba formálne s konštatovaním, že pokiaľ je motorové vozidlo poškodeného umiestnené v autoservise, nájom náhradného vozidla je účelný. Takéto konštatovanie však vôbec nedáva odpoveď na otázku, či skutočne prenájom náhradného vozidla v akejkolvek dĺžke je možné považovať za účelný, najmä, ak poškodené vozidlo je plne pojazdné, na rozdiel od poškodeného, ktorý má po škodovej udalosti vozidlo v nepojadnom stave, ktorý skutočne nemá na výber, pretože svoje vozidlo v cestnej premávke nemôže používať. V danej súvislosti žalovaný poukázal na argumentáciu Okresného súdu Martin v rozsudku č. k. 15C/79/2023-180 zo dňa 24.01.2024. V označenom prípade poškodená svoje poškodené vozidlo mohla bezprostredne po škodovej udalosti užívať, a to až do jeho odovzdania/pristavenia do servisu; ako zrejme aj činila, keďže k začiatku nájmu náhradného vozidla došlo až po viac ako mesiaci po škodovej udalosti. Zároveň teda poškodená nebola nijako nútená, tlačaná do opravy napríklad tým, že by svoje poškodené vozidlo potrebovala, to však nebolo možné používať, a teda by jej oprava súrila. Tým, že poškodené vozidlo bolo spôsobilé na prevádzku v cestnej premávke, poškodená sa mohla so servisom dohodnúť nielen ohľadom termínu pristavenia vozidla pre účely opravy, ale aj ohľadom trvania opravy (t. j. napríklad mohla so servisom dohodnúť taký termín opravy, kedy bude mať servis dostatočne personálne, materiálne, strojové a ďalšie kapacity na to, aby poškodené vozidlo mohlo byť opravené bez prestojov, v primeranej dobe). V označenom prípade okresný súd konštatoval, že poškodený je povinný konať v rámci všeobecnej prevenčnej povinnosti (§ 415 Občianskeho zákonníka) tak, aby nedochádzalo ku škode. Rovnako odvolateľ poukázal aj na rozsudok Okresného súdu Žilina sp. zn. 14C/34/2020, potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co/95/2021 zo dňa 28.02.2022, kde odvolací súd konštatoval, že poskytovaním pomoci poškodenému na žalobcu neprechádzajú len práva, ale aj povinnosti poškodeného. Ak žalobca ponúkne poškodenému náhradné vozidlo počas opravy, nemôže sa brániť tým, že sa jedná o voľbu poškodeného a zbaviť sa zodpovednosti za efektivitu, hospodárnosť, účelnosť a racionalitu náhrady, alebo tieto povinnosti ponechať na poškodenom. Preto žalobca pri ponuke musí znášať vyššie nároky na účelnosť a hospodárnosť ako poškodený pri výbere. Zapožičanie vozidla nie je totiž zadarmo, absencia odplaty poškodeného zodpovedá postúpeniu pohľadávky voči škodcovi a poisťovni na náhradu škody a započítanie nájomného voči odplate za postúpenie pohľadávky. Ak by nedošlo k postúpeniu pohľadávky a započítaniu, musel by uhradiť nájomné poškodený a čiastku si uplatniť v poistnom plnení obdobne, ako je tomu pri odplate za opravu.

9. Žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť. Súčasne si uplatnil voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

10. Naďalej zotrval na všetkých svojich doterajších tvrdeniach a stanoviskách prezentovaných v priebehu sporu. Súčasne zdôraznil, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie považuje za vecne správny, zákonný a dostatočne odôvodnený. Podľa názoru žalobcu neobstojí námietka žalovaného, že v konaní nebolo preukázané, že poškodený mohol ovplyvniť dĺžku opravy poškodeného vozidla, pretože uvedená skutočnosť vôbec nebola predmetom dokazovania. V konaní totiž nebolo preukázané ani to, že poškodený túto dĺžku opravy mohol/nemohol ovplyvniť. V danej súvislosti žalobca poukázal na to, že je všeobecne známou skutočnosťou, že poškodený nedokáže ovplyvniť dĺžku opravy (§ 186 ods. 1 CSP) a skutočnosti všeobecne známe alebo skutočnosti známe súdu z jeho činnosti sa nedokazujú. Ak bol žalovaný toho názoru, že poškodený nejakým spôsobom dokáže ovplyvniť dĺžku opravy, bolo jeho povinnosťou to v spore preukázať aj s poukazom na ust. § 151 CSP.

Na podporu tejto argumentácie žalovaný poukázal na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13Cob/75/2018 zo dňa 19.09.2018, kde v obdobnej veci odvolací súd konštatoval, že ak žalovaný namietal tvrdenia a dôkazy o výške a dôvodnosti žalobcom uplatnenej škody, bolo na ňom, aby súdu poskytol v rámci dokazovania nielen tvrdenia, ale tiež dôkazy, ktorými by podložil svoje závery. Z uvedeného dôvodu argumentácia žalovaného vo vzťahu k možnosti poškodeného ovplyvniť dĺžku opravy je irelevantná, pretože skutočnosť, že do stavu,

do ktorého sa dostal poškodený a ktorý zavinil klient žalovaného, nemožno nepriaznivosť tohto stavu pripisovať na ľarchu poškodeného. Je zrejmé, že žalobca a rovnako ani poškodený nie sú spôsobilí žiadnym spôsobom ovplyvniť dĺžku opravy poškodeného vozidla, ako sa to snaží navodiť žalovaný v podanom odvolaní. Obdobne tak nepriaznivosť tohto stavu pripisovať na ľarchu poškodeného práve neprímeraným zaťažovaním v tom, aby hľadal opravovňu s najväčšou rýchlosťou opravy. Takýmto prístupom by bol poškodený neprímerane a aj nedôvodne zaťažovaný, keďže už stav poškodenia jeho motorového vozidla dopravnou nehodou je záťažovým a výrazne obmedzujúcim stavom pre poškodeného.

Za situácie, kedy je zrejmé, že poškodenému na jeho motorovom vozidle, ktoré používal, vznikla v dôsledku zavinenia poistením žalovaného škoda a z tohto dôvodu bolo jeho vozidlo umiestnené do autoservisu za účelom jeho opravy, je teda dôvodný nárok poškodeného na použitie náhradného vozidla. Poškodeného nemožno zaťažiť tak, aby bol nútený vyhľadávať taký autoservis, ktorý by mu opravu auta vykonal v čo najkratšom čase. Uvedené by neprímerane zaťažovalo poškodeného napriek tomu, že v dôsledku zavinenia niekoho iného (t. j. poisteného u žalovaného) mu bola spôsobená škoda na jeho motorovom vozidle. Práve do stavu, do ktorého sa dostal poškodený (právny predchodca žalobcu), ktorý stav zavinil klient žalovaného, nemožno nepriaznivosť tohto stavu umocňovať u poškodeného jeho neprímeraným zaťažovaním v tom, aby v sieti opravovní zisťoval a hľadal opravovňu s najväčšou rýchlosťou vykonania opravy, resp. s krátkou dobou opravy, prípadne zaťažovať poškodeného tým, aby počas opravy poškodeného motorového vozidla zisťoval aj alternatívy iného charakteru, t. j. pri vylúčení možnosti používania svojho vlastného motorového vozidla, aby tento stav nemohol riešiť alternatívami inými, než zapožičaním náhradného motorového vozidla, napr. používaním prostriedkov hromadnej dopravy. Takýmto prístupom by bol poškodený neprímerane a nedôvodne zaťažovaný, pričom už stav poškodenia jeho motorového vozidla dopravnou nehodou ako poistnou udalosťou je záťažovým a výrazne obmedzujúcim stavom pre poškodeného. Poškodený nemožnosťou používania svojho motorového vozidla je paralyzovaný, a preto nie je možné spravodlivo v uplatňovaní nevyhnutných a účelných nákladov spojených so zaplatením ceny za nájom zapožičaného vozidla dožadovať sa v súdnom spore ešte splnenia ďalších podmienok (pozri napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13Cob/110/2017).

11. Neobstoja ani tvrdenia žalovaného, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. S prihliadnutím na skutkové okolnosti prejednávaného sporu a vykonané dokazovanie bol totiž nárok žalobcu v konaní preukázaný. Právne posúdenie a odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie je pritom zrozumiteľné a správne. Žalobca považuje za nedôvodnú tiež námietku žalovaného o nesprávnom právnom posúdení nároku žalobcu, ktorý počet dní prenájmu považoval za neprímeraný skutočnému rozsahu škody.

12. Žalobca akcentoval, že podstatným pre posúdenie účelnosti a nevyhnutnosti nájmu náhradného vozidla je faktické obmedzenie poškodeného v dôsledku poistnej udalosti, ktoré spočíva v nemožnosti užívať svoje motorové vozidlo, nakoľko toto sa nachádza za účelom opravy v servise. Poškodený ako laik nemá vedomosť ohľadom toho, ako dlho sa bude oprava jeho vozidla vykonávať, ani o tom, aká dĺžka opravy je „primeraná“ a aká už „neprimeraná“, a preto nemožno od neho spravodlivo požadovať, aby v čase, kedy má ešte vozidlo v servise, lebo je na ňom vykonávaná oprava, ukončil skôr nájom náhradného vozidla, len aby vyhovel poisťovni škodcu.

13. K odbornému vyjadreniu znalkyne H. E. I. č. 13/2024, ktoré predložil žalovaný do spisu, žalobca uviedol, že znalkyňa sa v ňom vyjadrovala výlučne k dĺžke opravy z technického hľadiska, čo je zaznamenané aj v listinných dokladoch, avšak toto jej odborné vyjadrenie vôbec nezohľadňuje objektívne skutočnosti daného prípadu týkajúce sa prevádzkových procesov daného autorizovaného servisu, ktoré poškodený nemá možnosť ovplyvniť. Predložené odborné vyjadrenie však nezohľadňuje individuálne skutkové okolnosti danej veci, napr. pracovnú vyťaženosť konkrétneho autoservisu v rozhodnom období, dostupnosť pracovných nástrojov potrebných na opravu vozidla a ďalšie skutočnosti majúce vplyv na trvanie opravy v autoservise, čo konštatoval aj Krajský súd v Trnave v rozsudku sp. zn. 27Co/81/2021. Oprava každého jednotlivého vozidla v servise sa rieši individuálne a je ovplyvnená viacerými faktormi uvádzanými vyššie, ktoré odborné vyjadrenie nezohľadňuje. Uplatnené náklady na prenájom náhradného vozidla zodpovedajú obmedzeniu poškodeného a tieto boli účelné a nutné, t. j. vynaložené v príčinnej súvislosti so vznikom škody (dopravnou nehodou). Ak by súd prijal argumentáciu žalovaného, potom by muselo byť krátené každé poistné plnenie v súvislosti so zapožičaním náhradného vozidla, nakoľko nie je možné v žiadnom servise zabezpečiť opravu vozidiel bez čakania na uvoľnenie servisného miesta po predchádzajúcej oprave a prípravy servisného miesta na ďalší servisný zásah ďalšieho vozidla. Navyše, odborné vyjadrenie predložené žalovaným je vypracované len

na základe podkladov, ktoré znalcovi poskytol žalovaný. Znalec si nevyžiadal od servisu správu o priebehu opravy, informácie ohľadom pracovnej zaťaženia, ohľadom vyťaženia pracovných nástrojov, ohľadom vyťaženia pracovníkov autoservisu a podobne. Všetky tieto skutočnosti však majú objektívny vplyv na trvanie opravy vozidla v servise a sú nevyhnutné pre posudzovanie toho, či bola dĺžka opravy skutočne neprimeraná tak, ako to tvrdí žalovaný. Až potom, ako by boli všetky tieto individuálne skutkové okolnosti zohľadnené a obsiahnuté v odbornom vyjadrení, by bolo možné prijať záver, že odborné vyjadrenie je objektívne a relevantné pre rozhodnutie v danej veci. V opačnom prípade nemožno na základe odborného vyjadrenia dospieť k záveru, že by dĺžka opravy bola neprimeraná. Odmena za opravu je stanovená kalkulačnými programami, ktoré presne stanovujú počet normohodín potrebných na opravu vozidla. Počet normohodín uvedených vo faktúre teda nikdy neodzrkadľuje reálny čas, ktorý pracovníci servisu strávili pri oprave vozidla. Autoservis si môže vyúčtovať len prácu stanovenú kalkulačnými programami. Samotné servisy majú prax čo najskôr odovzdať vozidlo zákazníkom. Je nelogické, aby servis vozidlá zadržoval umelo a prípadne naťahoval dĺžku opravy poškodeného vozidla. Servis potrebuje zrealizovať a ukončiť opravu čo najskôr tak, aby mu boli zaplatené náklady na opravu. Na druhej strane aj sám poškodený má záujem na tom, aby mal svoje vozidlo čo najskôr k dispozícii. Neexistuje teda žiaden dôvod na to, aby poškodené vozidlo nezmyselne stálo v servise za účelom predĺžovania nájmu tak, ako to tvrdí žalovaný. Žalovaný svojím odborným vyjadrením nijakým spôsobom nepreukázal, že by servis v období, kedy bolo poškodené vozidlo u neho umiestnené, na tomto účelovo nevykonával opravné práce a zámerne tak predlžoval dobu opravy. Bolo by to aj nelogické, pretože servis potrebuje zrealizovať a ukončiť opravu čo najskôr, aby mu boli zaplatené náklady na opravu a na druhej strane aj poškodený má záujem na tom, aby mal svoje vozidlo čo najskôr k dispozícii. Zároveň nie je možné zovšeobecniť časový rozsah opravy konkrétneho vozidla len z technického hľadiska, ako sa to snaží navodiť žalovaná sporová strana aj formou predloženého odborného vyjadrenia. Poškodený má nárok na náhradu nákladov vynaložených na prenájom vozidla až do doby, než bude môcť používať svoje vlastné vozidlo, resp. do reparácie škody. Zo zásad pre reparáciu škôd vyplýva, že pokiaľ je to možné, je potrebné protiprávny stav, ktorý v dôsledku škody vznikol, odstraňovať tak, aby poškodený pocítil následky škôd čo najmenej. Dokiaľ nie je škodlivý následok reparovaný návratom do pôvodného stavu, protiprávny stav trvá a všetky náklady, ktoré je v súvislosti s trvajúcim protiprávnym stavom nutné vynaložiť, je možné považovať

za vynaložené účelne a v priamej súvislosti so vzniknutou škodou. Dobu opravy poškodený nemal možnosť ovplyvniť, preto aj v tejto dobe zodpovedajúca doba prenájmu náhradného motorového vozidla nebola situáciou, že by mu nebola daná nutnosť a účelnosť vynaložených nákladov v súvislosti so zabezpečením zaužívaného sociálneho komfortu poškodeného.

14. Poškodený nemal nijakú povinnosť, na základe ktorej by mal po dopravnej nehode podrobne skúmať podmienky, či už požičovni alebo autoservisov, u ktorých nechá poškodené motorové vozidlo opraviť. K námietkam žalovaného v jeho opravnom prostriedku k otázke nevyhnutnosti a účelnosti nákladov za prenájom náhradného vozidla žalobca uviedol,

že dôvod užívania náhradného vozidla odpadá ku dňu vydania opraveného vozidla poškodenému, pretože k predmetnému dňu sa opravené vozidlo dostáva do jeho dispozície, čo zodpovedá aj právnomu názoru vyslovenému v náleze Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. III.ÚS 602/2022-34 zo dňa 16.02.2023. Vo vzťahu k dôvodnosti a účelnosti trvania nájmu náhradného vozidla vo vyššie uvedenom náleze Ústavný súd SR vyslovil stotožňujúci názor s názorom odvolacieho súdu, v zmysle ktorého v prípade čiastočnej škody účelnosť nákladov spojených s užívaním náhradného vozidla zaniká momentom, keď došlo k ukončeniu opravy havarovaného vozidla, de facto vtedy, keď sa opravené vozidlo dostane do dispozičnej sféry poškodeného na ďalšie používanie. Súčasne Ústavný súd SR uviedol,

že účelom náhradného motorového vozidla je eliminovať škodlivý následok spôsobenej dopravnej nehody, ktorý zasahuje do bežného života poškodeného, až do momentu, keď môže opätovne užívať svoje platné motorové vozidlo. V týchto prípadoch výška škody nekorešponduje iba rozsahu zničeného vozidla, ale aj primeraným nákladom, ktoré poškodený vynaložil s cieľom eliminovať škodlivý následok.

15. Súčasne je potrebné zobrať do úvahy, že poškodený ako laik nikdy nemôže vopred vedieť, ako dlho by mala byť oprava jeho vozidla vykonávaná podľa „technologických postupov“ a aká je „primeraná dĺžka opravy“. Nemožno od poškodeného požadovať, aby počas vykonávania opravy ukončil nájom náhradného vozidla, aby vyhovel poisťovní škodcu, a to len s ohľadom na to, že zvyšná dĺžka opravy už môže byť neprimerane dlhá. Opravu jednoducho poškodený nedokáže nijakým spôsobom ovplyvniť, a preto nedokáže ovplyvniť ani dĺžku nájmu náhradného vozidla. Nie je správne ani spravodlivé od žalovaného stavať poškodeného do situácie, kedy by nemal istotu v tom, či jeho nájom náhradného vozidla je ešte oprávnený alebo už nie.

16. Vychádzajúc z nálezu Ústavného súdu SR č. k. III.ÚS 602/2022-34 je nutné konštatovať, že pokiaľ stále prebieha oprava poškodeného vozidla, nedochádza k zmene postavenia poškodeného a aj naďalej je nútený užívať náhradné motorové vozidlo. Na základe uvedeného tak podľa Ústavného súdu SR možno považovať dobu od zapožičania náhradného vozidla do momentu oznámenia žalovaného o ukončení likvidácie škodovej udalosti [a o výške poistného plnenia podľa § 11 ods. 6 písm. a) zákona o povinnom zmluvnom poistení, resp. poukázania finančných prostriedkov] za relevantnú, keď kontinuálne pretrváva potreba používania náhradného motorového vozidla a s tým spojené primerané náklady. V danej súvislosti žalobca poukázal na argumentáciu Krajského súdu v Žiline v rozhodnutí sp. zn. 7Co/53/2024 zo dňa 19.06.2024, v ktorom odvolací súd uviedol, že právny predchodca žalobcu – poškodený bol obmedzený z objektívnych dôvodov v užívaní svojho poškodeného vozidla počas vykonávania opravy škôd vzniknutých pri poistnej udalosti, ktorú zapríčinil klient žalovaného a v kontexte aj s poukazom na nález Ústavného súdu SR č. k. III.ÚS 602/2022-34 zo dňa

16.02.2023 mu riešenie ponúka nájom náhradného vozidla, ktorého účelom je eliminovať škodlivý následok spôsobenej dopravnej nehody, ktorý zasahuje do bežného života poškodeného, až do momentu, kedy môže opätovne užívať svoje vlastné motorové vozidlo ... Pri posudzovaní účelnosti nájmu motorového vozidla aj v kontexte celkovej dĺžky tohto nájmu je potrebné vychádzať predovšetkým z reálnej možnosti poškodeného užívať svoje motorové vozidlo. Odvolací súd tiež upriamil pozornosť na to, že účelom povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v zmysle zákona č. 381/2001 Z. z. je poskytnutie právnej ochrany poškodenému škodovými následkami zapríčinenými motorovým vozidlom škodcu, a teda zabezpečiť čo najväčšie zmiernenie príkorí poškodeného, ktoré mu vznikli v súvislosti so škodovou udalosťou.

17. Rovnako aj Okresný súd Žilina v rozsudku sp. zn. 46C/24/2024 zo dňa 26.06.2024 konštatoval, že odborné vyjadrenie vo všeobecnosti môže konštatovať potrebnú dobu opravy, no nezohľadňuje individuálne okolnosti prejednávanej veci. Súd mal za to, že žalovaný, ktorého v tomto spore zaťažovalo dôkazné bremeno, toto v konaní neunesol vo vzťahu k nim svojvoľne krátenej doby nájmu. Dokazovanie (návrhy naň) nemali smerovať k určeniu (všeobecne) primeranej dĺžky zotrvania vozidla v autoservise, ako to požadoval žalovaný, ale mal preukázať, že dĺžka opravy poškodeného vozidla v autoservise bola neprimeraná, napr. dopytom na autoservis k dôvodnosti dĺžky doby nájmu v tomto konkrétnom prípade a podobne. Naopak, žalobca preukázal súdu objektívne skutočnosti – trvanie nájomného vzťahu k náhradnému vozidlu, ktoré bolo reálne kratšie ako samotná doba opravy poškodeného vozidla. Obdobné závery prijal aj Okresný súd Martin v rozsudku sp. zn. 6C/33/2024 zo dňa 02.07.2024, ktorý doplnil, že žalovaný má objektívnu zodpovednosť pri refundácii nákladov hradených z povinného zmluvného poistenia. Inštitút povinného zmluvného poistenia má slúžiť na to, aby sa poškodenému čo najviac zjednodušil postup smerujúci k odstráneniu nepriaznivých následkov spôsobených škodovou udalosťou. I tento súd poukázal už na vyššie označený nález Ústavného súdu Slovenskej republiky s tým, že za opodstatnenú dobu prenájmu náhradného vozidla je potrebné považovať dobu do vybavenia poistnej udalosti v rozsahu náhrady nákladov za opravu poškodeného vozidla, pričom táto poistná udalosť je v zmysle § 11 ods. 6 a 7 zákona č. 381/2001 Z. z. vybavením skončením šetrenia, oznámením výšky poistného plnenia poškodenému a poskytnutím plnenia zákonom stanovenej lehoty. Nevyhnutnosť využívania náhradného vozidla pomíne až momentom, kedy má poškodený reálne k dispozícii prevádzkyschopné opravené vozidlo, t. j. kedy je vozidlo skutočne odovzdané.

18. Žalovaný vo svojej odvolacej replike v celom rozsahu zotrval na svojej predchádzajúcej argumentácii prezentovanej v štádiu prvoinštančného i odvolacieho konania.

19. Zdôraznil, že je to práve poškodený, ktorý si vyberá konkrétny autoservis, s ktorým následne uzatvára spotrebiteľskú zmluvu o oprave poškodeného motorového vozidla, pričom rozhodne je v možnostiach poškodeného, pokiaľ je jeho motorové vozidlo plne pojazdné, ako tomu bolo aj v tomto konkrétnom prípade, dohodnúť si s autoservisom termín odovzdania vozidla do autoservisu tak, aby boli eliminované prestoje spočívajúce v nedostatku zamestnancov, resp. až po dodaní náhradných dielov a podobne. Odvolateľ zdôraznil, že je v možnostiach priemerne obozretného objednávateľa dĺžku opravy ovplyvniť aj tým, že sa o stav opravy aktívne zaujíma, urguje autoservis a podobne, ako by si nepochybne počínal, ak by nemal nárok na náhradné vozidlo hradené z povinného zmluvného poistenia škodcu.

Vo vzťahu k odbornému vyjadreniu znalkyne produkovanému žalovaným v tomto spore žalobca nepredložil žiaden dôkaz, ktorým by vyvrátil jeho závery. Všetky tvrdenia vo vzťahu k tomuto odbornému vyjadreniu, ako pracovná vyťaženosť servisu, dostupnosť pracovných nástrojov a podobne, ktoré mohli ako individuálne okolnosti prejednávanej veci vzniknúť, sú iba hypotetickými tvrdeniami žalobcu bez toho, aby ich nielen preukázal, ale aby ich konkretizoval, k akým individuálnym skutkovým okolnostiam

malo v tomto konkrétnom prípade opravou poškodeného vozidla dôjsť. Žalobca v tomto spore vôbec nepreukázal,

že jeho právny predchodca nemal možnosť ovplyvniť dĺžku trvania opravy poškodeného vozidla s dôrazom na skutočnosť, že práve poškodený mal s autoservisom uzatvorenú zmluvu o oprave vozidla a nepreukázal ani existenciu žiadnych konkrétnych špecifických okolností, ktoré v rozpore so závermi znalkyne mohli mať vplyv na dĺžku trvania opravy. V rámci dokazovania účastník musí preukázať to, čo v civilnom sporovom konaní tvrdí, len potom môže súd zobrať jeho tvrdenie za základ jeho rozhodnutia. Nadväzne žalovaný namietal,

že otázka, či náklady na nájom náhradného vozidla boli vynaložené nutne a účelne tak, ako to vyplýva z ustálenej judikatúry, závisí vždy na posúdení konkrétnych okolností prípadu. Dôkazné bremeno o výnimočných okolnostiach odôvodňujúcich v konkrétnom prípade priznanie náhrady v čiastke vyššej, než je obvyklá, potrebná k prenájmu porovnateľného vozidla, zaťažuje žalobcu. Obdobnú argumentáciu prezentoval aj Mestský súd Bratislava IV vo veci sp. zn. 52C/36/2024 zo dňa 03.10.2024 a tiež vo veci 1C/6/2023 zo dňa 15.11.2024, ako aj Okresný súd Martin vo veci 10C/91/2024 zo dňa 06.11.2024.

20. Žalobca vo svojej odvolacej duplike tiež zotrval na svojej argumentácii prezentovanej v štádiu prvoinštančného i odvolacieho konania.

21. Zopakoval, že poškodený si náhradné vozidlo požičal iba na obdobie, kedy sa jeho poškodené vozidlo nachádzalo v servise a poškodený dĺžku opravy ovplyvniť nemohol. Náhradné vozidlo bolo vrátené bezodkladne po skončení opravy, preto je účelnosť jeho zapožičania jednoznačná, čo konštatovali viaceré odvolacie súdy vo svojich rozhodnutiach (pozri napr. rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3Cob/215/2020, prípadne rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13Cob/121/2017 zo dňa 24.01.2018).

22. Ďalej žalobca zdôraznil, že žalovaný odborným vyjadrením v tomto spore preukázal len „primeranú“ dobu opravy poškodeného vozidla z technického hľadiska v ideálnom stave, avšak nijakým spôsobom ním nie je možné preukázať, že by servis v období, kedy bolo vozidlo v servise, na tomto účelovo nevykonával opravné práce a zámerne tak predlžoval dobu opravy. Predložené odborné vyjadrenie znalkyne nepreukazuje ani len to, že dĺžka opravy motorového vozidla bola v danom mieste a čase neprimeraná. Obdobne Krajský súd v Banskej Bystrici v rozsudku sp. zn. 14Co/34/2024 zo dňa 15.10.2024 konštatoval,

že za stavu, že v konaní nebolo preukázané konanie, ktoré by malo za následok predĺžovanie opravy predmetného motorového vozidla, čo v konaní preukázané nebolo, je odborné vyjadrenie s prihliadnutím na konkrétne skutkové zistenia v zásade do značnej miery hypotetické. Pri postupe poškodeného majiteľa motorového vozidla nemožno s prihliadnutím na zistený skutkový stav konštatovať, že by on svojím konaním zapríčinil dĺžku opravy poškodeného motorového vozidla berúc do úvahy, že motorové vozidlo dal na opravu

do autorizovaného servisu, pričom nie podstatná je aj okolnosť, že práve vlastník motorového vozidla bol poškodený a bol obmedzený v užívaní predmetu svojho vlastníctva – motorového vozidla, ktoré v dôsledku poistnej udalosti, ktorú zaviniol poistený žalovaný, nemohol disponovať a používať svoje motorové vozidlo počas opravy motorového vozidla počas celého obdobia v servise. Žalobca zopakoval, že k dopravnej nehode došlo dňa 03.05.2023, pričom poškodený odovzdal po dohode so servisom vozidlo do servisu 06.06.2023. Okrem toho poškodený ukončil nájom náhradného vozidla ešte skôr, ako disponoval svojím vlastným vozidlom, a preto tu nemožno zo strany žalovaného hovoriť o porušení všeobecnej prevenčnej povinnosti v zmysle § 415 Občianskeho zákonníka. Práve naopak, poškodený konal tak, aby škodu viac nenavýšoval.

23. Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3MCdo 3/2015 zo dňa 28.06.2016, na ktoré poukazoval žalovaný, vychádza z úplne odlišného skutkového stavu a nie je preto na prejednávanej vec aplikovateľné. V označenom rozhodnutí sa dovolací súd totiž vôbec nezaoberal posudzovaním dĺžky opravy vozidla s ohľadom na dĺžku nájmu náhradného vozidla. Predmetom jeho posudzovania bolo to, že žalobca si zapožičal náhradné motorové vozidlo od fyzickej osoby, ktorá sa profesionálne nezaoberala požičiavaním náhradných vozidiel, pričom denná sadzba nájmu dojednaná medzi žalobcom a prenajímateľom bola skutočne neprimerane vysoká vzhľadom na obvyklé ceny prenájmu obdobných vozidiel v danom mieste a čase. V aktuálne posudzovanom prípade však denná sadzba nájmu vychádzala z riadne zverejneného cenníka žalobcu, ktorá nebola neprimeraná. Ďalej žalobca zdôraznil, že počas celej dĺžky opravy pretrvávalo rovnaké postavenie poškodeného, ktorý bol obmedzený v možnosti užívať jeho vlastné motorové vozidlo. Jeho postavenie sa zmenilo, až keď mu bolo vozidlo vydané zo servisu, preto počas celej dĺžky opravy mal poškodený nárok na nájom náhradného vozidla.

24. K rozsudku Mestského súdu Bratislava IV sp. zn. 52C/36/2024 sa žalobca nevyjadril, pretože ho nemožno na internetovej stránke Ministerstva spravodlivosti SR dohľadať.

Vo všeobecnosti však uviedol, že poškodený užíval náhradné motorové vozidlo na bežné osobné využitie, ako aj na cestovanie na vyšetrenie do nemocnice na hematológiu s matkou, čo vyplýva zo zmluvy o nájme. Napokon, poškodený na náhradnom vozidle najazdil 830 kilometrov, čo je v priemere 43,68 km denne. Už len táto skutočnosť preukazuje nutnosť a účelnosť nájmu náhradného vozidla. Žalovaný pritom sám uznal nutnosť a účelnosť samotného nájmu náhradného vozidla, keď poskytol žalobcovi čiastočné plnenie. Z aktuálnej judikatúry súdov jednoznačne vyplýva, že poškodený nie je povinný vyhľadávať najrýchlejšiu opravovňu. K oprave svojho poškodeného motorového vozidla, ako aj s tým súvisiacim prenájomom motorového vozidla, bol totiž poškodený donútený poisťnou udalosťou, za ktorú zodpovedá klient žalovaného. Zároveň nie je možné spravodlivo požadovať, aby si poškodený v takejto situácii robil prieskum a zisťoval, ktorá autoopravovňa mu vozidlo opraví najrýchlejšie, aby vyhovel poisťovni škodcu. Poisťnou udalosťou bol poškodenému vnútený určitý skutkový a právny stav, ktorý tak musel riešiť zapožičaním si náhradného motorového vozidla. Žalobca znovu poukázal na závery Ústavného súdu Slovenskej republiky prezentované v náleze č. k. III.ÚS 602/2022-34.

25. Ďalšie podania strán sporu neboli v štádiu odvolacieho konania produkované.

26. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania (postupom podľa § 219 ods. 3 CSP v spojení s § 378 ods. 1 a § 385 ods. 1 CSP a contrario) toto rozhodnutie vo veci samej, t. j. vo výroku I. a tiež v závislom výroku II. o trovách konania podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

27. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 CSP. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd. Z uvedených dôvodov sa odvolací súd obmedzil na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP).

28. Primárne odvolací súd zdôrazňuje, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany sporu, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. IV.ÚS 252/2004 zo dňa 31.08.2004), ani právo na to, aby bola strana pred všeobecným súdom úspešná, teda aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami (uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. I.ÚS 50/2004 zo dňa 03.03.2004). Posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania, rozhodnutie, ktoré z dôkazov budú v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdov (§ 185 ods. 1 CSP) a nie strán sporu. Do obsahu základného práva podľa ust. čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a práva na spravodlivý proces podľa ust. čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nepatrí ani právo strany sporu vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia dôkazov (uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 3/1997 zo dňa 19.03.1997 a sp. zn. II.ÚS 251/2003 zo dňa 17.12.2003). Odvolacie námietky žalovaného k spôsobu vyhodnotenia dokazovania súdom prvej inštancie z uvedených dôvodov odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodné. Súdom prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, prečo žalobe vyhovel, pričom ku svojim záverom dospel v kontexte všetkých vykonaných dôkazov s prihliadnutím na individuálne okolnosti prejednávanej veci. V tejto súvislosti odvolací súd poznamenáva, že právu na odôvodnenie súdneho rozhodnutia (ako súčasť základného práva na súdnu ochranu) zodpovedá povinnosť dotknutého súdu dať odpoveď nielen na skutkové a právne otázky daného prípadu, ale i na relevantné argumenty strán. V súdnej veci však súd prvej inštancie svoje rozhodnutie veľmi podrobne a zákonným spôsobom odôvodnil. Právo na súdnu ochranu však nemožno zamieňať s „právom“ strany sporu byť pred súdom úspešnou; prípadne s „právom“ na vydanie rozhodnutia v súlade s jej požiadavkami a právnymi názormi. Preto nie je porušením daného základného práva, ak súd nerozhodne podľa predstáv strany sporu; vrátane predstáv o obsahu odôvodnenia súdneho rozhodnutia.

S prihliadnutím na obsah dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie, popísaný v odôvodnení jeho rozsudku, odvolací súd len doplnil dôvody napadnutého rozhodnutia. Uvedený postup odvolacieho súdu je v súlade s uznesením Ústavného súdu SR sp. zn. IV.ÚS 350/2009 zo dňa 08.10.2009, podľa ktorého „...odôvodnenia rozhodnutí prvostupňového súdu a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane, pretože prvostupňové a odvolacie konanie z hľadiska

predmetu konania tvoria jeden celok (II.ÚS 78/2005, III.ÚS 264/2008, IV.ÚS 372/2008). Tento právny názor zahŕňa aj požiadavku komplexného posudzovania všetkých rozhodnutí všetkých všeobecných súdov (tak prvostupňového súdu, ako aj odvolacieho súdu a prípadne aj dovolacieho súdu), ktoré boli vydané v priebehu príslušného súdneho konania“.

29. Žalovaný vo svojom opravnom prostriedku argumentoval, že poistné plnenie znížil o neprimeranú dĺžku nájmu v rozsahu 10 dní, čo zodpovedá žalovanej sume 699,96 eur. Tvrdil, že nájomné vo výške 629,96 eur, ktoré žalobcovi poskytol za 9 dní nájmu náhradného vozidla, zahŕňa čas na opravu vozidla zohľadňujúci technické postupy udávané výrobcom, čas na objednanie náhradných dielov, čas potrebný na presun vozidla medzi jednotlivými pracoviskami, ako aj čas súvisiaci s prestojmi zo strany poisťovne. Dennú výšku nájomného pritom žalovaný nespochybnil. Na podporu svojej argumentácie však predložil do spisu odborné vyjadrenie – znalecký úkon č. 13/2024 vypracovaný H. E. I., znalkyňou z odboru doprava cestná, odvetvie technický stav cestných vozidiel, odhad hodnoty cestných vozidiel, v závere ktorého konštatovala, že v danom prípade je možné z technického hľadiska predpokladať maximálnu dĺžku opravy predmetného vozidla v úrovni približne 11,0 hodiny, t. j. cca 1,375 pracovného dňa. S prihliadnutím k celkovému procesu opravy poškodeného vozidla v autoopravovni je možné z technického hľadiska za primeranú dĺžku opravy vozidla škoda v rozsahu, ako bolo poškodené pri škodovej udalosti dňa 23.06.2023 v úrovni cca 8 pracovných dní. S prihliadnutím na reálnu dĺžku samotnej opravy 11,0 hod, t. j. cca 1,375 pracovného dňa, obsahuje uvedený čas aj výraznú časovú rezervu. Nižšie uvedený čas 8 pracovných dní ale uvažuje s využitím jedného pracovníka autoopravovne na všetky úkony súvisiace s opravou vozidla. Viaceré úkony je však možné vykonávať v jednom čase viacerými pracovníkmi servisu samostatne a nezávisle od seba, čím by sa mohol uvedený časový rozsah cca 8 pracovných dní krátiť na 7 pracovných dní, čo predstavuje 9 kalendárnych dní. Žalovaný teda v tomto spore namietal, že dĺžka nájmu náhradného vozidla poškodeným bola v rozpore s účelnosťou a primeranosťou požadovanou zákonom.

30. Východiskovo považuje odvolací súd za potrebné vyjadriť sa k samotnému účelu povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla tak, ako ju prezumuje zákon č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj „zákon o povinnom zmluvnom poistení, alebo „zákon o PZP“). Účelom uvedeného zákona je poskytnutie právnej ochrany poškodeného škodovými následkami zapríčinenými motorovým vozidlom škodcu. Právnu ochranu poškodeného zákon zabezpečuje jednak tým, že poškodenému priznáva právo na náhradu škody priamo proti poisťiteľovi, s ktorým škodca uzavrel poistnú zmluvu a jednak tým, že v rámci združenia zodpovednostných poisťiteľov zakladá vznik poistného garančného fondu, z ktorého sa odškodňujú obeť dopravných nehôd, ktorým škodu spôsobilo nepoistené alebo neznáme motorové vozidlo. Účelom povinného zmluvného poistenia je teda zabezpečiť čo najväčšie zmiernenie príkorí poškodeného, ktoré mu vznikli v súvislosti so škodovou udalosťou spôsobenou prevádzkovateľom motorového vozidla, a to nielen vo sfére materiálnej ujmy vychádzajúc s ust. § 4 ods. 2 a ods. 3 zákona č. 381/2001 Z. z., ktoré upravuje právo poisteného (škodcu), aby poisťovateľ z poistenia zodpovednosti za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu škody, ale aj vo sfére rozsahu ingerencie poškodeného, spočívajúcej vo vykonaní úkonov potrebných na to, aby mu bola nahradená škoda, ktorá mu vznikla následkom škodovej udalosti. Inak povedané, práve inštitút povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla má slúžiť na to, aby sa poškodenému čo najviac zjednodušil postup smerujúci k uplatneniu nároku na náhradu škody a k jeho uspokojeniu. V kontexte uvedeného je potom potrebné vnímať aj samotné zabezpečenie náhradného motorového vozidla poškodeným po dobu, po ktorú z dôvodu poškodenia jeho motorového vozidla nemôže toto vozidlo užívať.

31. Poškodený v čase, keď je jeho motorové vozidlo v dôsledku dopravnej nehody v autoservise, nemá možnosť ovplyvniť priebeh ani samotnú dĺžku vykonávania opravy, pričom je celkom obvyklé, že v čase, keď je jeho motorové vozidlo v autoservise, neprebiehajú na ňom opravy nepretržite či kontinuálne, a to v závislosti od dostupnosti náhradných dielov, množstva zákaziek autoservisu, jeho personálneho obsadenia a ďalších okolností vplývajúcich na celkovú dobu zotrvania jeho motorového vozidla mimo jeho dispozičnej sféry. Umiestnením vozidla do autorizovaného servisu, ktorý je zmluvným partnerom zúčastnenej osoby, uskutočnil poškodený zodpovedný výber subjektu spôsobilého na vykonanie opravy jeho poškodeného motorového vozidla, dôvodne sa spoliehajúc na to, že mu vozidlo bude opravené v primeranom čase a so zachovaním primeranej kvality. Určenie doby vykonania opravy vozidla ex

post je preto vylúčené. Pre spochybnenie doby, počas ktorej vozidlo poškodeného bolo nevyhnutne v autoservise, by muselo byť preukázané, že poškodený mal reálnu možnosť vozidlo užívať a túto zo subjektívnych dôvodov nevyužil. V súdnom prípade však nič také nebolo preukázané.

32. Neobstojí preto námietka žalovaného o nedôvodnosti doby trvania nájmu náhradného vozidla poškodeným za celé obdobie od 10.07.2023 do 28.07.2023 (19 dní), založená na tom, že oprava motorového vozidla poškodeného trvala neúmerne dlhú dobu, čo zakladá dôvod na krátenie poistného plnenia žalobcovi (predstavujúce nájomné za 10 dní náhradného vozidla). Žalovaný stále opomína fakt, že účelom náhradného motorového vozidla je eliminovať škodlivý následok spôsobenej dopravnej nehody, ktorý zasahuje do bežného života poškodeného, až do momentu, keď môže opätovne užívať svoje vlastné motorové vozidlo. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že autoservis oznámil žalovanému, že jeho osobné motorové vozidlo je opravené dňa 27.07.2023 a v nasledujúci deň, t.j. 28.07.2023, si poškodený svoje opravené vozidlo z autoservisu prevzal, a zároveň ukončil i nájom náhradného vozidla. Ako už bolo uvedené vyššie, primeranosť nákladov súvisiacich s prenájmom náhradného vozidla je previazaná s kontinuálne pretrvávajúcou potrebou užívania tohto náhradného vozidla z dôvodu, že vozidlo poškodeného sa nachádza v autoservise za účelom jeho opravy. Prenájom náhradného vozidla trval od 10.07.2023 do 28.07.2023 (t. j. 19 dní), čo zodpovedá dobe, pokiaľ sa poškodené motorové vozidlo nachádzalo v servise. Poškodený pritom nemá žiadnu možnosť ovplyvniť dĺžku opravy jeho poškodeného vozidla, ako to účelovo prezentoval žalovaný v rámci svojej procesnej obrany v spore. Pre posúdenie účelnosti a nevyhnutnosti nájmu náhradného vozidla je totiž relevantné faktické obmedzenie poškodeného v dôsledku poistnej udalosti, ktoré spočíva v nemožnosti užívať svoje vlastné motorové vozidlo, nakoľko toto sa nachádza za účelom opravy v servise. Poškodený je nemožnosťou používania svojho motorového vozidla paralyzovaný, a preto nie je možné spravodlivo v uplatňovaní nevyhnutných a účelných nákladov spojených so zaplatením ceny za nájom náhradného vozidla dožadovať sa v súdnom spore ešte splnenia ďalších podmienok, čo by bolo aj v rozpore s ustálenou judikatúrou súdov, na ktorú sa odvolával aj žalobca.

33. Súčasne odvolací súd poukazuje na argumentáciu Ústavného súdu Slovenskej republiky v náleze č. k. I. ÚS 291/2025-56 zo dňa 6. augusta 2025, ktorý v jeho odôvodnení najmä v bodoch 35. až 40. uviedol:

„35. Ústavný súd Slovenskej republiky už v skutkovo a právne obdobných prípadoch konštatoval, koncentrujúc sa na podstatu uplatneného nároku, že účelom náhradného motorového vozidla je eliminovať škodlivý následok spôsobenej dopravnej nehody, ktorý zasahuje do bežného života poškodeného, až do momentu, keď môže opätovne užívať svoje vlastné motorové vozidlo. V týchto prípadoch výška škody nekorešponduje iba s rozsahom zničeného vozidla, ale aj s primeranými nákladmi, ktoré poškodený vynaložil s cieľom eliminovať škodový následok (III. ÚS 602/2022, III.ÚS 476/2024).

36. Vo veci sp.zn. III.ÚS 602/2022 sa ústavný súd vyjadril stotožňujúco s názorom konajúceho súdu, podľa ktorého účelnosť nákladov spojených s užívaním náhradného vozidla zaniká momentom, keď došlo k ukončeniu opravy havarovaného vozidla, de facto vtedy, keď sa opravené vozidlo dostane do dispozičnej sféry poškodeného na ďalšie používanie.

37. Rovnako v oboch veciach (III.ÚS 602/2022 a III.ÚS 476/2024) ústavný súd akcentoval porovnateľnosť situácie, v rámci ktorej bude poškodenému spôsobená čiastočná škoda, s tou, v rámci ktorej bude spôsobená škoda totálna. V oboch prípadoch ide totiž o skutočnosť objektívnej nemožnosti užívať svoje vlastné motorové vozidlo, ktorá má pre stanovenie relevantnej doby z hľadiska uplatnených nárokov na náhradu za nájom náhradného vozidla bazálny význam. Na podklade uvedeného potom ústavný súd ustálil, že dobu od zapožičania náhradného vozidla do momentu oznámenia žalovaného o ukončení škodovej udalosti [a o výške poistného plnenia podľa § 11 ods. 6 písm. a) zákona o PZP, resp. poukázania finančných prostriedkov] treba považovať za relevantnú, keď kontinuálne pretrváva potreba užívania náhradného motorového vozidla a s tým spojené primerané náklady (m.m. III.ÚS 602/2022, III.ÚS 476/2024).

38. Dôležitým kritériom na posúdenie primeranosti a účelnosti užívania náhradného vozidla môže v okolnostiach prípadu byť doručenie oznámenia o ukončení likvidácie (ukončenie šetrenia) škodovej udalosti a poukaz finančných prostriedkov, keď poškodený ich prijatím (až) získa možnosť využívať hodnotu, ktorú pred škodovou udalosťou plnohodnotne realizovať využívaním poškodeného vozidla. K obdobnému záveru dospel aj Ústavný súd Českej republiky v náleze sp. zn. I.ÚS 2932/20 zo dňa 14. januára 2021 (m.m. III.ÚS 602/2022 a III. ÚS 476/2024).

39. Krajský súd v dôvodoch napadnutého rozsudku už vyššie vymedzené závery nerešpektoval a pri rozhodovaní o nároku na náhradu za nájom náhradného vozidla považoval za podstatnú nevyhnutnú dobu opravy poškodeného vozidla (rozhodujúce skutočnosti), a to na podklade žalovanou stanoveného rozsahu poškodenia vozidla a kalkulácie nákladov na opravu, ktoré boli v súlade so žalovanou predloženým odborným vyjadrením. Odôvodnenie krajského súdu je tak v protirečení s ústavným súdom konštatovanou ústavnou udržateľnosťou stanoveného účelu náhradného vozidla (bod 30. tohto nálezu), ako aj účelnosťou nákladov za nájom náhradného vozidla (bod 36. tohto nálezu) a v neposlednom rade aj primeranosť nákladov súvisiacich s prenájomom náhradného vozidla, ktorá je previazaná s kontinuálne pretrvávajúcou potrebou užívania tohto náhradného vozidla (bod 37. tohto nálezu). Odklon krajského súdu už od uvádzanej interpretácie v ústavnoprávnom rozmere pri formovaní odpovedí na právne a skutkovo relevantné (ťažiskové) otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, zasiahol do práva sťažovateľky (Náhradné vozidlo, s.r.o. – poznámka odvolacieho súdu) na súdnu ochranu, ako aj jej práva na spravodlivé súdne konanie, čo viedlo ústavný súd k záveru o porušení citovaných práv zaručených Ústavou a Dohovorom napadnutým rozsudkom krajského súdu.

40. Už len pre úplnosť ústavný súd v reakcii na argumentáciu zúčastnenej osoby, ako aj krajského súdu odkazujúcu na závery rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3MCdo/3/2015, že jeho nosné dôvody (ratio decidendi) sa týkajú stanovenia skutočnej škody spočívajúcej v nákladoch na vypožičanie alebo prenájom vozidla, a to s ohľadom na obvyklé ceny prenájmu obdobných motorových vozidiel, keďže spornými sa stali náklady na vypožičanie náhradného vozidla, ktoré prevyšovali náklady na prevádzku vlastného vozidla. Spornou otázkou v tu prejednávanej veci však nebola otázka týkajúca sa nákladov za prenájom v kontexte obvyklých cien prenájmu, a preto sa závery obsiahnuté v označenom rozhodnutí ani nemohli dotýkať predmetu rozhodovania tohto sporu, ktorej podstata rozpornosti spočívala v stanovení opodstatnenosti doby prenájmu (relevantná doba prenájmu).“

34. Ak teda v aktuálne posudzovanom prípade poškodený odovzdal svoje poškodené motorové vozidlo do autoservisu za účelom opravy dňa 10.07.2023 a jeho oprava bola ukončená dňa 27.07.2023 a hneď dňa 28.07.2023 si prevzal svoje opravené motorové vozidlo, kedy súčasne ukončil nájom náhradného vozidla, nemožno súhlasiť s argumentáciou žalovaného, že by takáto dĺžka nájmu bola v rozpore s účelnosťou a primeranosťou požadovanou zákonom.

35. Za popísanej situácie, rešpektujúc argumentáciu Ústavného súdu Slovenskej republiky ako najvyššej súdnej autority (pozri bod 33. odôvodnenia tohto rozhodnutia) a s prihliadnutím na individuálne okolnosti posudzovaného prípadu odvolací súd nezistil žiaden dôvod na to, aby žalovaný krátil žalobcovi uplatnené poistné plnenie – nájomné za 19 dní za prenájom náhradného vozidla. Akékoľvek ďalšie dokazovanie v tomto spore by preto bolo nadbytočné.

36. Žiada sa dodať, že žalovaným označené rozhodnutia odvolacích súdov nemožno považovať za ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít v zmysle čl. 2 ods. 2 CSP, ktorého „deficitu“ si je nepochybne vedomý aj žalovaný. Tieto rozhodnutia preto nemožno v posudzovanej veci považovať za záväzné v zmysle ust. § 193 CSP eventuálne ust. § 455 CSP.

37. Na základe vyššie uvedených skutočností a dôvodov, nakoľko odvolanie žalovaného v danom prípade nemalo opodstatnenie a odvolací súd nezistil ani nedostatky v postupe súdu prvej inštancie, na ktoré prihliada z úradnej povinnosti (§ 380 ods. 2 CSP), napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP v meritórnom výroku I. ako vecne správny potvrdil.

38. Ako vecne správny odvolací súd potvrdil aj od rozhodnutia vo veci samej závislý výrok o trovách prvoinštančného konania (výrok II.), vo vzťahu ku ktorému odvolateľ neprodukoval žiadnu relevantnú odvolaciu argumentáciu a ktorý zároveň plne zodpovedá úspechu sporových strán posúdenému v zmysle zákonných ustanovení v ňom citovaným.

39. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 396 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, pretože žalobca bol v tomto štádiu konania úspešný.

40. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

41. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). (§ 422 ods. 1 CSP)

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods. 1 CSP)

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. (§ 429 ods. 1 CSP)

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa

predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 ods. 2 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti / Exekučný poriadok/ a o zmene a doplnení ďalších zákonov).